

Èse de două ori în septemana: Joi-a și Domine-a; era cându va pretinde importantia materieloru, va esi de trei sêu de patru ori în septemana.

Pretiu de prenumeratiune pentru Austria:
pe anu întregu . . . . . 8 fl. v. a.
„ diumetate de anu . . . . . 4 „ „ „
„ patrariu . . . . . 2 „ „ „
pentru Romania'a și strainetate:
„ anu întregu . . . . . 12 fl.
„ diumetate de anu . . . . . 6 „ „ „

ALBINA.

Prenumeratiuni se facu la toti dd. corespondenti ai nostri, si de-adreptulu la Redactiune Stationsgrasse Nr. 1. unde sunt a se adresa si corespondentiile, ce privescu Redactiunea, administratiunea sêu speditura; cate vor fi nefrancate, nu se vor primi; era cele anonime nu se vor publica.

Pentru agucele si alte comunicatiuni de interesu privat — se raspunde cate 7 cr. de linia; repetirile se facu cu pretiu scadutu. Pretiu timbrului cate 30 cr. pent. una data se antecipa.

TELEGRAMU.

Redatiunei „Albina“ la Pesta.
Viena in 8 aug. la 10 ore a. d. m.

Comitetulu centralu pentru serbarea la mormentulu lui Ștefanu celu mare, facia cu situatiunea actuala critica a decisu amenarea festivitatii pe 15/27 Augustu 1871.

Presiedintele TECLU.

O rogare prenumerantiloru nostri!

Din mai multe parti ale patriei ni sosescu insciintiaru, ca foi'a noastră mai multora sêu nu sosese de feliu la adresa, sêu li sosese intardiata cu multe dile.

Astfelu din partile Banatulu si chiar ale Bucovinei reclamile ni se imbudiescu, er din Oradea-mare ni se scrie, ca nrulu de joi-a trecuta, nrulu 62, numai a trei'a dia, sambeta a sositu acolo.

Pre candu deci facemu de scire onorabililoru nostri prenumeranti, ca foi'a noastră pururia se spedesce regulatu in sêra sêu nôptea premergatoriã datulu fia-caru numeru, si acêst'a pururia sub control'a noastră nemedilocita, si ca prin urmare scaderile potu se provina numai din vr'o intriga sêu o negrigintia condamnabile a cutarui organu postale: ii asiguramu ca nu vom odihni, pana nu vom da de radecin'a reului; cu o cale in sa ii rogamu si pre dnu prenumeranti, ca se fia cu tota atentuinea spre astfelu de scaderi si neregularitati si se caute a afia caus'a si pre causanti si a ni da datele necesarie despre acêst'a, pentru ca se ne potemu plange la ministeriu si se ceremu vindecarea reului si pedepsirea celoru culpabili.

Redactiunea.

Pesta, in 9 augustu 1870.

Imperatulu Napoleone insusi recunosce intr'o proclamatiune a sa de dominec'a trecuta, din Metz, cumca inceputulu resbelulu n'a fostu favoritoriu armeloru francesi. Lupt'a cea crunta de joi de la Weisenburg, sambeta in 6 aug. s'a continuata cu inca mai multa putere si inversiunare — cevasi mai afundu pe teritoriulu Franciei, la Wôrth si — invingerea er a remasu in partea ostiriloru nemtiesci; despre cari se dice, fora ca inse se se vrea adeveri pona 'n acestu momentu, ca ar fi spartu centrulu armatei francesi si ar nainta spre Nancy! Dar acêst'a nu este totulu; in urm'a acestui aiacu, totu sambeta prusii atacara si respinsera pre franci de la Saarbrücken; la Forbach se intempla o lovire crancena carea se fini cu retragerea francesiloru si mai afundu in tiêra, incatu nu mai remasera ostiri francesi pe teroriu nemtiescu; er d'alta parte armat'a nemtiesca trecu cea mai mare parte pe pamentulu Franciei.

Astfelu prusii, superiori sêu in puteri, sêu in maestri'a resbelulu, sêu in fine in norocu, fora tota 'ndoiel'a inse la numeru, surprinsera — acum a doua ora lumea prin repedimea invingerei si naintarei loru. Tota Germania se bucuria si serba triumfulu. Dar Franciã nu impare descurajata. A mai fostu ea intru astfelu de puteri, si mai atunci si-a redicatu, ea capulu gloriosu, scuturandu de pe corpulu seu pe tiranii sei si luptandu apoi ea de sine si pentru sine de adreptulu, er nu pentru cei-ce o sugu si tienu legata.

Sunt tocma 12 dile de candu primiramu din Parisu de la unu corespondinte si amicu alu nostru, (carele a avutu ocaziune d'a studiã si conosce bine si Germania si Franciã, si pre germani si pre francesi,) unu articlu, intru carele facendu-se o nimerita paralela intre Franciã si Germania, se predice superioritatea, invingerea armeloru nemtiesci. Amiculu nostru, dlu Em. C. Savoie ne pofta, ca, de credemu cumca acea schitia a sa ar potè se fia de interesu pentru cetitorii Albinei, s'o publicamu sub numele lui.

Simpatiele romaniloru pentru Franciã — nu ni iertau a admite o astfelu de judecata despre ea: astadi ca judecata s'a confirmatu prin fapte, sentimu interesulu d'a face cunoscuta publiculu nostru acea judecata si cu motivele ei, pentru ca — se ni scimu splicã si cele intemperate, si cele ce — credemu ca au se mai urme.

Si cu acestea ni incheiamu la acestu locu observatiunile despre amintitele sangerose loviri, ale caroru consecintia pentru lungu timpu abe pote se fia alt'a, de catu er loviri si totu loviri sangerose! Inse pe pagin'a din urma a foi' noastre deschidemu o rubrica noua, a sciriloru de pre Campulu bataliei, in carea vom insira, din ambele si despre ambele tabere, tote cate vom afla de interesu.

Se privimu acum — ce siance se manifestã pre aiurea in Europa, a nume intr' acele parti pre cari Napoleone pentru unu casu de lipsa conta cu tota securanti'a?

Austro-Ungaria, se scie ca de la Salzburgu in cocia a fostu privita de aliata Franciei; dualismulu celu ucidiotoriu pentru poporu in generalu si pentru natiunalitati in specialu, dualismulu a fostu pretiuulu anticipatu alu acelei alianatie. Si intradeveru simpatiele cercuriloru dualistice s'au manifestatu din capulu loculu pentru Franciã si cate pregatiri de inarmare se fecera, se fecera tote — cochetandu cu Franciã; si — cine nu scie, ca pregatirile ce se faceau, erau forte mari, in catu bateau la ochi; si —

Acum ca sosira sciri positive despre invingerea prusiloru, din cercurile oficiose in gur'a mare se nega inarmarea si se jora cea mai absoluta si scrupuloasa neutralitate! er ginerariulu Turr, carele prin revelatiuni contra lui Bismark se amesteca in cert'a diplomatica predicandu inarmare din tote puterile si resbelu langa Franciã, — elu intempina desavuare generale. Stimabilii nostri cetitori si-vor aduce a minte, cum spriamuru noi din capulu loculu temerea nostra, ca — Napoleone prin aliatii sei nenaturali — va se fia pacalitu. — Despre aliatulu naturale, Italia, nu incapa dubietate ca va se

intre curendu in resbelu pentru Franciã. Si — se crede ca chiar Spania va intrã mai curendu de catu Astro-Ungaria. Macar d'ar invetiã o data si Imperatulu Napoleone si toti cei mari si puternici, a se radimã mai multu pre bazele naturale, de catu pre combinatiunale si planurile de omeni slabanogi! —

In nrulu precedente publicaramu — fora celu mai micu comentariu — o corespondintia din Viena — despre planuri sêu chiar invoiele austro-muscalesci. Totu in dia candu publicaramu noi acele — la parere — forte absurde banu-ele, lui „Wanderer“ din Viena — eca ce i depesiara din Petropole: „Foile muscalesci natiunale de o data incepu a manifestã mare amicitia Austrei; „Gaz. de Moscovia“ dice ca Austria nu este inamiculu Rusiei!“ — ce va se dica acêst'a? N'are ore dlu Andrassy destulu cauza d'a incaruntã si d'a se sberci! —

In Franciã corpulu legiutoriu este chiamatu la activitate si astadi s'a intrunutu. Intracea Parisulu si cu impregiurulu seu se puse in stare — asiã-numita „de asiediu“, adeca sub legea martiale, cu cuventu, ca aperarea natiunale se se pota organisa in pace si ordine!

In catu pentru cele — asiã-dicendu domestice ale nostre, aducemu cetitoriloru nostri scirea despre convocarea Congresulu natiunale bisericescu. Marturisimu ca — desi acceptata si dorita, ne surprinsa acêsta convocare intre cercustarile grele de astadi. Comitetulu pentru mare in Putna, in facia acestoru cercustantie grele — precum ni spune telegram'a ce publicamu in fruntea foi, afia cu cale a amenã acea festivitate pan'la anulu: Escelinti'a sa, parintele metropolitu Siaguna — pe semne a trebuitu se senta multu mai viu si se tacsedie mai susu trebuintiele bisericei nostre de catu conflictulu de la Rinu, ce amenintia a da Europei intregu o alta facia! sêu ca Escel. casu noi, un se asteptã la eventualitati desastrose ca cele de la Rinu!! — Este deci ca se ne socotimu de alegeri si se ne socotimu bine, ca in tr'unu timpu atatu de greu si criticu, se nu ni esse din urna ó-

FOISIORA.

Opta reminiscintia dlu adunarea poporala pentru scopulu reabilitarii ortodossismulu in eparch'ã Bucovinei.

„Sun' unu clopotu la otare,
Spune-o mare serbatore:
Suna si la monastiri,
Tiêra face pregatiri!“

I.

Astadi e tocma o luna. — Era in 10/22 Iuniu 1870. — Vr'o doue septemani si mai bine nu ploase preste capital'a Bucovinei si impregiurimea ei, — nu ploase neci in tiêra.

Pamentulu era arsu-insetatu, tierinele triste si crescinii cu inim'a strinsa de ingrigire pentru succesulu muncei loru. — Lun'a e aici „Ciresieriu“, si 'n Ciresieriu — cine nu scie de care si cata necesitate e plou'a juneloru plante ale Cererei si Pomonei! — Tocma asiã de necesaria e si juneloru plante omenesci — invetiatur'a!

Pre cine-lu vedeai, ilu vedeai numai cu o oftare profunda si cu fruntea ancisa-acceptatoriã, uitandu-se spre „Tietinu“, acelu munte gigantu si clasicu din spre „apusulu“ Cernãutiloru, carele, precum elu Romanulu multe spu-

ne din tempuri vechi, din tempuri ferici si de gloria . . . . . asiã spune elu si astadi capitalieniloru cernãutieni purure, de a se ploã sêu ba.

O, dara Tietinulu, acestu oguru alu temperaturii, elu e si unu barometru politicu-socialu. Metusallemulu acestu caruntu si seriosu, carele a vedutu strecorandu si rostogolindu-se la picioarele sale generatiuni si seculi, asiã precum vede unu mosiu dilele si lunile din dreptulu seu; sêu cum vede unu uriesiu nisce Liliputani misicandu-se pre langa glesnele sale: se indignedia si furia teribilu, candu vede ca nisce atome de diecenii — fie ele si noue, diceo sêu si mai multe, ca se cocosiescu asiã nisce Pigei microscopici in contra zenitulu istoriei sêu in contra Nadirulu ei — dreptu si dreptate . . . . . Insa grandiosulu Tietinu si atunci elu turbida furiosu, candu vede ca insi i aceia, cari in bratiile sale si pre langa Larii lui cei venerabili s'au nutritu si 'ncalditu, si cari numai de la acêsta gemena lumina — „istoria si dreptu“ — si potu avè uniculu dreptariu pentru vietiã loru, spre a potè ajunge siguri la met'a adevărata a doririloru sale — deca si acestia, dicu, se abatu de la propri'a si drept'a loru cale, si buiguescu pe carari si potici straine si meschine . . . . .

Insa se remanemu si noi la obiectulu nostru! — Mane e aici in capital'a tieriei „Adunare poporala“, adunarea adeca a tuturor „or-

todossiloru“ din Bucovin'a, in scopulu castigarii „autonomiei“ bisericei loru, a incorporarei adeca caracterulu si principiiloru aceste biserice pe bas'a constitutiunala reprezentativa, si pe garantie istorice si moderne din partea Statulu.

Preste doue mii din tote clasele si din toti factorii aceste biserice se insinuara dejã la „Comitetulu convocatoriu“ alu adunarei acesteia, si dechiarara cu aplausu si bucuria, ca vor veni, si voru pune cu totii mana sincera, mana energica si solidara la pre atatu maretulu catu si demultu doritulu acestu opu, opulu mantuirei, opulu onorei bisericei loru!

Curendu e sêra, si „trasulu Sucêva“ sosese avendu ca se aduca cu focosulu seu „balauru“ focoselo inimi ale „suseniloru“ la „adunare.“ O, acestia dineora si fara „cave de focu“ si fara de „cã ferate“ erau pururo la otare — la „Chilia“, „Sipinti“ sêu „Nistru“ — si inca mai — „de sêrgu“ decum ar fi cugetatu „Albertii“, „Mehmetii“ „Hanii“ si cãti altii; — erau, spre a aperã acestu pamentu cu sangele loru, pre carele adi traimu si ne hranimu trupesce; a aperã apoi si acêsta lege, in carea traimu si ne nutrimu sufletesce: in sa . . . . . a, nu potemu fini, cãci éta, campanele suna, campanele cele mari ale Catedralei Bucovinei — suna preste intrêg'a capital'a — maretiu si sonor! si chiama la „Serat'a premergatoriã si incepetoria a servitiulu diviuu de mane, menitu

pentru invocarea Spiritulu santu asupra antaiulu congressu-bisericescu in Bucovina, antaiulu adeca, de candu trecu „suzerantiatea“ turceãã asupra aceste tieri, la Austriã.

Se inchiamã, dicu spiritulu santu, pentru ca Romanulu tote cate le incepe, de vroesce elu se fia bune, le incepe cu Dumnediu: fia numai unu lucru cotidianu, sêu si unu — congressu bisericescu!

Capital'a Bucovinei, ca scie de ce astadi, macaru ca e di de ronu, si spre mane, ce-e inca numai o di de ronu, se tragu tote campanele la catedral'a episcopesca: ea scie adeca, ca are mane se fia mare ruga, cu pontificare si ceremonie festala, si anume pentru bunulu sporiu si succesu alu unei mari „adunari:“ ce are asideria mane se se tienu. La acêst'a scire in genere, mai adauge capitalianulu de relegiunea ortodossa-orientala: — „care adunare de mane, e ca infarsitu si 'n Bucovin'a se manifeste die fapticitatea „Credeulu Ortodossiei“ din acêsta tiêra.“

Campanele inea nu finira innulu loru convocatoriu; metaliculu si melodiosulu loru resunetu plutia inca in maestaticie cadintie preste capital'a Bucovinei, ba si preste departatele ei confinii: si éta, o plouã lina, manõsa se revêrsa preste capital'a, se revêrsa pe impregiuru, se revêrsa preste intrêg'a tiêra! si capital'a si intrêg'a tiêra respira in bucuria!

Unu strainu inteluesce pre unu mergatoriu

meni usiori si necriticil se nu concedem cu si pre acestu unien si sacru terenu alu nostru so se ivésca si sporésca reactiunea. O suta de defopte si nemulțimiri se manifesta in sinulu bisericeisicólei nóstre; a nunc cesto din urma sunt reu atacate, ér clas'a invetiatorilor nostri popclari de totu parasita si negregita; aci trebuie sa ajutam in data, inte cu orice pretiu; si pentru ca se dovedim ca vremu se ajutam, la alegeri se ni aducem a minte de acésta démna si folositoria clasa si se pré grigim ca cele ce se vor face pentru scóla si pentru invetiatori, se se faca cu concursulu svatului si esperintieloru acestei clase, spre care scopu in fia-care diecesa se alegem celu putienu câte unulu séu doi deputati din clas'a invetiatorilor. Astfelu vom adevéri ca pretiuimu acésta démna clasa si vremu s'o emancipámu de jugurile sub cari gême amaru! Si provocámu deci pre domni invetiatori confessionali, ca de timpuriu se se ocupe de acésta cestiune, de timpuriu se si afle si desemne pre cei mai demni, mai bine calificati din senulu seu si se ni-i aduca la cunoscentia, pentru ca se-i potemu recomandá poporului si comiteteloru electorali, ce credem ca se vor infintia curendu pretotindeniá.

Paris, 28 iuliu, 1870.

Domnule Redactoru! In câte-va dile ar mele Franciei se vor fi mesuratu déjà cu cele prussiane, déca nu anca intr'o bataia decisiva, celu putienu in intelniri secundarie. Ochiu Europei, lumii civilizate sunt atintiti la Rhinu, atent unea tuturor'a e absorbita, preocupata de o sengura ideia, de lupt'a gigantica intre cele doue d'antae natiuni pe continentulu europénu, lupt'a crancena intre cele doue rase omenesci, cari au urcatu pe globulu nostru cea mai nalta trépta de progresu si civilizatiune. Nu sum dintre acei idealisti politici, cari credeau, ca timpulu Pacea eterne a venitu peste bié'ta ómeme; nici unu momentu nu am perdutu din vedere realitatea lucrurilor, si asteliu nime nea nu a potutu fi surprinsu mai putienu de cátu mine de acestu terribilu resbelu; in sa ce tristu pentru asiá numitulu secolu alu civilizatiunei, macelarescu intre ele, si dreptulu imensu, ce e datu unu senguru individuu, a dispune de interesele cele mai vitali ale unei societati intrege, a poté dechiará resbelu cum si candu i place lui.

Nu numai cele trei milione de Romani din Imperiulu habsburgu, dar, potu dice, totu poporulu romanu, care se interesédia de sórtea Franciei, cum unu frate mai micu de celu mai mare, e in dreptu a vedé in fondulu lucrurilor, a cunosce adevéru celu ce au a se petrece in fi umós'a tíera a Franciloru.

Éca, dle Redactoru, cum se esprimá mai dilele trecute tóta diurnalistic'a independinte de aici: „Noi nu voim si nu am voitu resbelu cu

poporulu germanu, declaratu inse o data, trebuie se-lu portámu.“ Cine a vrutu macelulu ce vedem ca se prepara atátu de ingrozitoru?! Poporulu francesu, potu dice ca nu l'a vrutu la inceputu, ci ca i a fosta im, usu de acci'a, cari l'a portatu si in Messieu pentru stabilirea unei Monarchii.

Doue rane grele rodu, dle Redactoru, organismulu statului francesu, cari cu timpulu trebuie se devina fatali societati intregi. Un'a din aceste bube e functionarismulu, „birocratismulu“ unitu cu o centralisatiune excesiva, care portandu tóta activitatea la capu, paralisédia mai multu séu mai putienu cele-lalte parti ale corpului natiunali si devine astfelu instrumentulu celu ma propriu si amesuratu despotismului monarchicu, vointiei personale, poteri esesive a suveranului, care potere se manifestá in tóte actele suveranitati poporului. Poterile fiindu forciamente deplasate, si efectulu lorulu vedem in cotradicere cu scopulu ce urmaresce. Si candu mass'a Natiunei cere si are trebuintia de o pace asigurata, poterea care absorbe tóte drepturile se pregatesce si si declara resbelulu celu mai sangerosu ce va insemná istori'a.

Dar nu destulu acésta deplasare a forceloru natiunali, se mai adag' anca o rana, care va contribui multu la perderea hegemoniei francese pe continentulu europénu cáci lovesce in fatia ideile, spiritulu insusi alu secolului in care traime si paralisédia pana la unu gradu óre-care desvoltarea regulata a forceloru essistinti in marea natiune galica; intielegu imens'a influentia ce essercédia catholicismulu, ultramontanismulu cu deosebire a supr'a poporulu de la tíera, care influentia a contribuitu multu la inferioritatea natiunei francese vis-a-vis de poporale protestante si in specialu germane.

Nu e indoiéla pentru acéla care a studiatu amendóne aceste natiuni, cari au a-si mesurá poterile, ca poporulu germanu e superioru in civilizatiune si cultura, si ca pe catu timpu va remané lupt'a circumscria intre cele doue armate beligerante, victori'a probabilmente va fi de partea drapelului francesu, éra precum devine totu mai evidentu, ca va degenerá intr'o lupta intre natiunea germana si francesu, luandu toti factorii in calcululu nostru, probabilitatea invingerei e tristu destulu pentru latinismulu, pe partea germanismului, pe partea dualismulu, starutoriu, energicu, luminatu pana in individulu celu mai de diosu, iubituru de libertate mai pe susu de tóte, — care spiritu in secolulu alu XVII. a lapedatu jugulu despotismului papalu, ér in secolulu alu XIX va asvertá cu taria despotismulu cesarianu si ne va aré'tá drumulu catra acea forma de guvern, care face minunile in continentulu americanu si impune respectu pentru acele tieri, cari l'au adoptatu in batren'a Europa.

Em C. Savoie.

Aradu, 6 aug. n.

Congresulu natiunale bisericescu prin actu convocatoriu alu Esc. Sale dlui Archiepiscopu

si Metropolitu b. Siaguna este cochiamatu pe 1. Optomvre st. v. in Sibiu.

Din partea Consistoriului nostru s'au pusu in lucrare cele trebuintose pentru alegeri deputatorilor, tramitendu-se déjà cerculariu necesariu catra organele bisericesci concernanti.

— P. —

Chisetu, (cottulu Temisii) in aug

(In cestiunea de reducere a parohiei vacante) Mesurele luate spre realizarea reducerii parohieloru in genere, precum si in specie eventual'a cestiune de reducere din Chisetu, fiindu atacate de cei malcontenti, ni impunu detorintia d'a pasi in publicitate, cu atátu mai vertosu, cáci intrigele t'esute nu se rusinara a bate chiar si la us'a consistoriului plenariu din Aradu.

In Chisetu eram de firm'a sperantia ca din poporu dóra neci unulu nu va cotradice interesulu si actulu de reducere, dáca ca s'a intemplat altfelu, s'a intemplat esceptiune, dovedesce marturisirea a vre o 10—15 tierani, cari o spunu verde, ci sunt informati si invetiati de altii, a-si cere mai unu popa!

Éta dara ca poporulu e bunu, e moralu, si ca numai ómenii fara de consciintia 'lu se-ducu, cu cugetu d'a stricá caus'a!

Déca a nume dlu protopopu Gru'ciu din Belintiu, cu péna cunoscutulu seu ginere de nepóta Besanu, cutezá a lov' in deplin'a autonomia a comunei bisericesci din Chisetu, con vocandu elu de capulu seu, dupa singura voi'a sa sinodulu parohiale din Chisetu, pentru cestiunea de reducere; ér apoi venindu-si in ori, priur' unu autografu rapede, grabi a revocá acelu convocatu sinodu; déca unu teologu neoclastisatu, din nepr'ceperea sa, cugetá ca priu beuturi se va poté urcá la parochi'a din Chisetu, si castigandu-si pre asta cale pre cei 10—15 tierani, incepura cu totii a amenintia — dicu cei 10—15 tierani — cu unit'a, si apoi intreprinsera si nescé pasi prefacuti, ducendu-se domineca t'receta la vecin'a comuna Budinti, unde se afla unu preotu romanu grecu, éra parinte Gheorga Petroviciu preotulu ortodosu din Budinti si executoriulu vointieloru protopopesci, fiindu abuna séma convorbitu despre venirea Chisetieniloru in Budinti, se pusa in fruntea loru, vedi Dómne, ca rentocatoriulu loru de la unetia, si trecendu prin Chisetu, lu protopopulu din Belintiu, produse manevre de proselitismu, de unde se spedara telegrame, epistóle anonime si câte tóte catra Episcop'i'a din Aradu, ca cum Chisetuulu e la pragu de a-si parasi legea strabuna: —

Déca astfelu de tiesature reutacióse si manevre copilaresci, cari prin numitulu d. preotu din Budinti, inferara atátu de uritu pre comuna Chisetu, — déca acestea ar t'rece de marfa buna, si reale, Consistoriulu, reu informatu, si Pré-sant'a sa dlu Episcopu intimidatu, nu aru trage la raspundere pre intriganti pentru necompetent'a amestecare in caus'a comunei nóstre spre scandalisarea nóstra si a lumii culte; —

Déca comisiunea alésa de consistoriu si constatatória din dnii Vasiciu, Dregliciu si adv. Ratiu din Temisior'a, nu va cercá din adinsu, ca pre ce basa s'au spedatu telegramele acelea? — dóra pentru a influentia pre Episcopulu, a seduce pe Consistoriu, si pre cei independenti, pentru de a face galecáva si a úcide caus'a: atunci intrebámu: óre unu protoparinte pestrecutu in betranetie, ca alu nostru, acum in timpulu propasirei si nisuintieloru de cultura aretandu-se reactionariu si nepotinciosu de servitiu, — mai poté fi corespondentoriu chiamarei sale? Séu ce ar fi de facutu??

Déca ven. Consistoriu nu va fi, cu destula privire la casulu acést'a, si nu va luá measure destulu de serióse, cátu de seriósu suntemu intrebati, ca in locu de reducere, acuna se se faca popi prin birturi, mai reu de cátu candu ni-i tramiteau serbii; atunci ne indo'mu despre infloirea canduva, despre capabilitatea de infiorire a Eparchiei, si preste totu a bisericei nóstre; — atunci intru adevéru nu scim ca cine va duce séma de binele si vonitele bisericei nóstre, Eparchi'a séu cei de prim birturi?!

A fostu canduva se fie unetia in Chisetu, dar nesuccediendu, a remasu vorb'a Dlui secretariu Olteanu, acum numitu episcopu grecu din Lugosiu, ca — déca va fi se se desunésca elu vre o data, pentru acést'a va merge numai la Chisetu!

Siepetianu.

Seleniu, in gran. mil. serb-ban. in iuliu.

(Despre unu asemenu in granitia.) Avui ocasiune, Dle Redactore, a asistá la essamenulu ce dederá este dile scólele romane de aici. Nuti potu descrié bucuri'a mea candu vediu sporiulu bunu ce-lu dovedira — nu sciu cum se dicu, scolarii séu invetiatorii? Incantati erau toti numerosii ascultatori, intre cari si d. capitani comandante alu companiei, de respunsurile ce le dau atátu baietii in clas'a loru, cátu si fetitiile in a loru; si toti plecara multiamiti si laudandu zelulu si arnici'a domniloru docinti, ale caroru nume merita ca se vi le insemnu. La baieti este diaconulu Ios. Marta, ér la fete Georg. Boginu, caroru li postescu din totu sufletulu, ca binecuvantata se fia usenel'a loru inca multi ani!

Dar se vedeti lucru ciudatu si ne mai pomenitu, (Pardonu, dle, este chiar lucru regulatu, indatenatu in Austro-Ungaria! Red) — érá de facia la essamenu si inspectorele scóloru, dlu Vazner, dupa cum vedem de pre nume-i, némtiu, si dupa cum ve potu incredintia, omu forte bunu, carele in sa nu scie si nu pricepe romanescé ca bót'a, direttore scolariu, conducatoriulu si controlatoriulu alu instructiunei, si — nu pricepe limb'a! Apoi sciti ca si elu vede absurdulu lucrulu si se mira si nu scie nici in susu, cum s'a intemplat d'a ajunsu chiar person'a lui in astfelu de puseitiune abnormal!

Cu némtii si ungrui nostri — cu „domni stepanitori ai nostri,“ cum pré bine li diceti, ne-a batutu ceriulu! De nu ne vom ingrigi noi

la beserica unde chiamau campanele, si-i dice: „bunu lucru trebuie se scopositi voi, cáci abia-lu vestiti prin ogurii vostri bisericesci, si éta ce bucuria si ce mangaiare se revérsa preste noi totii, cari leuim cu voi impreuna!“

— „Asiá este“, respunse celu avorbitu, „noi nici unu bine nu scoposimu pentru noi, carele se jignede pre altii; cáci asiá ne invétia „legea“ si asiá ni-e si inim'a de Romanu. Póte ca bine aru fi se faceti si voi asemenea.“

Si intru adevéru, ca unu dulce misteriu cerescu parea sunetulu adagiosu — melancolicu si totusi imposante si maretu alu campaneloru catedralei, mestecandu-se farmeculu piósei loru armonii printre lin-zuzuitóriele siópte ale linu, dara manosu rouratórei ploii!

O, demultu sunau campanele nóstre pure atátu de dulce si asiá de armoniosu, precum suna ele astadi, candu le tragu — pentru „Soboru“ . . . . . Archiereiloru, cari aici la cuventulu soboru si armonia ve 'neretiti fruntea si — radicati „toiagulu“ in locu de Evangeliu, de Evangeliulu suprimatu si chinuitu . . . . . nu ve superati, nu ve otariti! — „soborulu“ si „armonia“ nu strica, nu apocrifédia nem c'a, nici macar o iota séu o cirta din sant'a ortodossia . . . . . „soborulu“ si „armonia“ sunt mende se restórne „sabi'a“ — Antichristii; éra nu „pacea“ — devis'a si fericirea santei nóstre ortodossii. . . . .

Insa in Catedrala, éta se facu déjà roga-

tiunele „Seratei“ — „Éra si éra cu — pace Domnului se ne rogámu! — o, ne rogámu si noi, ne rogámu cu totii si din tóta inim'a „cu pace“ ca cu pace se dobandim pace si armonia!

II.

E diminétia, — tierinele, gradinele salta si naltia parfumu balsamicu, dreptu „gloria in excelsis!“ pentru grati'a si mangaierea cerésca — a rouratu cáci tóta nótea — lacrimi de multiamire picura — ici din flori, coló din spice! — Lumea intréga e in voioisita!

Campanele Catedralei éra si suna, si la ea acurge din tóte partile poporu, poporu invescutu in haine ca de Pasci, si poporulu e — multu!

Asta-di e diu'a „Adunare poporale;“ poporulu a sositu déjà din tóta tíera, si 'n Catedrala episcopésca se 'ncepe acésta „adunare“ cu celebrarea santei Liturgii, si cu vina sante Spirite! — O, vina, vina si rourédia si preste „vita“ curatului Evangeliu, preste sant'a nóstre Ortodossia „ce a sedit'o drept'a sa;“ rourédia din naltimea-ti cerésca mann'a gratiei Tale, mann'a libertatii evangelice, precum acea manna si reversatu odinóra preste retacindii tei Israilteni, O, retacim cáci si noi, si retacim demultu prin pustiiuri — seci si straine! — ada-ne Dómne la Canaanulu „fagaduintiei Tale,“ la mautirea si libertatea santei nóstre „Ortodossii!“

Si Catedrala totu dece dece mai multu se imple de poporu — si Catedrala-e mare-mare si spatiósa! — dara „Catedrala“ e si mandra si 'n multe si bogate splendori impodobita! — Dar „Beserica“ a, cum-e óre ca? . . . . a, petrile mórté si mute sunt impodobite si ornate in totu felulu de lucruri si pretiositati: éra Beserica, practicitatea ortodossiei plange in t'rentie de umilire, in t'rentie — alene! — Mortii se acatia si dupa „calcarea“ ei prin invierea vietii, care e Cristosu, se acatia ornamente si embleme — tr'unfale: éra — viét'a se catusiesce in camesi'a sclavioi, in camesi'a periciunoi! — . . . . Cine-e óre de vina? — A, egoismulu pecatosu, in sa-si — periciunea netera, si — nefer'a obstia! . . . . . Dairii asiatici atuncia érau mai trufosi si mai barbari, candu satrapiele érau mai — lasitate . . . . . Vedi coló Stegi'a, vedi Matraguna si Bozulu, pe ce pamentu crescu buruenele aceste uricióse si unde se resfatia ele mai cu voluptate? — O, scim noi cu totii, scim ca pecatósela de ele numai acolo crescu si prosperédia mai bine, unde li priesce pamentulu: éra agricultur'a pan'la „stirpatori“ inca n'a ajunsu . . . . . si ele crescu, devinu dudái si nadusiescu ori si ce germine s'ar ivi intre ele bunu. —

Am spusu in sa, ca spatiós'a si imposant'a Catedrala totu dece dece mai multu se imple, éta, ca e acum si indesitu — plina; omu radi-éa'n omu! — si ce se vedi! nime nu se sente

ingustitu, nime oprimatu macar ca credinciosi sunt de totu rangulu, de tóta starea si de ambele limbe ale eparchiei. Romani si Slaveni, preoti, boeri, militari rediesi, ampoiati, tergoveti si tierani, toti frati si fii de un'a si aceasi credintia, si din tóte marginele tieriei, de aprópe si de departe. — Ici vedi talaruri si visóne ale boeriloru si dignitariloru bisericesci in coatin-gere egala cu simplulu cojocu séu sumanu alu simpliloru tierani de la „Nistru séu „Moldova“ colo un'forme lucitórie de ampoiati si militari langa opineca munteanului de Bistritia séu langa „imnulu“ tieranului de la Prutu si Molnítia; — dincócea o multime de preoti, rediesi, invetiatori, tergoveti s. a. pintre mantélele Cotimaneniloru si Cucureniloru, séu pintre sumanele lungisi negre de pe la Radánti si Humoruri. Mai incolo stau in siru fratiescu si intimu Hutianii de pe la Plosca si Benea cu saradarile rosfi si cu costumurile loru pitoresci langa peptarie „n matasi“ si camesi largi „barbatesci“ de pe la Boianu si Arbore; si totu asia in altu locu vedi antereele si giubelele respectavere ale tergovetiloru de Sirethiu si Sucéva pintre cejóce de la Voitinelu si Budeniti, séu pintre „mintone“ si „arcisie“ de la Cereusiu si Rosiosia. Ici, colé-apon in marea si divers'a asta multime de poporu, mai vedi nisce plete lungi si negre pe spate; ori barbe albe la breu, si éra si altii in „románci“ si straine „cosmopolite.“ Acestia-su capitalienii din Cernáuti, ceia

insine de noi, de viitoriu nostru, apoi acei domnii — de sigur ne duc la sapa de lemn. Pentru aceea eu tienu, ca indoitu si intreitu binemerita de natune — comunitatile nostre cari se ingrigescu de invetiatori buni, si invetiatorii nostri, cari din propriulu indemnu nationale se straduescu a-si implini frumos'a chiamare cu totu zelulu si tota pietatea. Se traiasca invetiatorii din Selesiu!

Seceni (com. Temisiu), 2 augustu n.

Eramu in firma sperantia, ca in anulu acest'a desi nu vomu ave graun in cantitatea de anu, dar ca celu putienu in calitate va fi mai bunu; inse acumu si de acesta sperantia suntemu lipsiti, caci de candu am inceputu a secer'a, totu ploii avemu, prin cari graulu si-a perdutu faci'a si calitatea, albindu si palindu-se. Dar si cumu e, si catu e, nu-lu putemu stringe de ploii.

In di'a de astadi ploia la noi forte multu. Inca de demineta se tulbarase ceriulu; la 6 ore unu fulgeru secu de ca ra apusu isbi spre resaritu si se termina in cele mai grosuice tunete si resunete seu fecouri, in catu se pare ca cade ceriulu; omenii nostri esplica acestu fenomen de unu presemnu reu, ca adeca dela apusu incepandu-se rasbelulu se va descarca spre reseritu!

Dupa fulgerulu acest'a la 8 ore demineta incep'u ploia si petrecuta de cele mai cumplite tresnete, a duratu pana la 11 ore nainte de mediodi. — Este cunoscutu, si dora pretutindenia incuibatu usulu si credintia desiarta intre populu nostru, ca in asemeni casuri, tragu clopotele pentru de a sparge si risipi nuorii si di'a imblandi mani'a lui Dumnedieu. Nu existe midilocu morale prin carele se se pota sterpi acestu usu deodata. Celu putienu la noi invetiaturele preutiloru n'au folositu.

Asia s'a intemplatu de sub durat'a acestoru ploii mari cu fulgere si tresnete crasniculu nostru Traila Mili, cu frate-selu Amvrosie, ambii tineri pe la 20 ani, si cu Josifu Milosavu, fiulu de 9 ani alu vecinulu lor, urcandu-se in turnulu bisericii se traga clopotele, si tragandu unu scurtu timpu, unu fulgeru se descarca pe ferestrua turnulu in midiloculu lor. Crasniculu si cu fiulu vecinulu remasera in vietia. Amvrosie cadu mortu, viktima prejudetului.

Ar fi bine, ca si din acestu tristu casu se ie invetiatura populu nostru. —

Pestu in 8 Aug. n.

Un'a dinte cele mai importante si urginti afaceri nationale a fost si este: regularea administratiunei averii nostre bisericesti si scolari. Acesta avere este totu ce are natunea nostra tipu de avere publica; dar — damu cu socotela, ca dora chiar pentru acest'a avere a fost negrigita de tota lumea. Sute de mi s'au mancatu si multime de pamenturi

s'au instrainatu, fora se li mai pota da astadi cineva de urma. Salutamu deci energeticulu si seriosulu inceputu, ce venerabilulu consistoriu aradanu ifece spre regularea acestei cause, prin urmatoriulu actu:

Circulariu,

catra tote sinodele, comitetele, si epitropiele parochiale, din districtulu Consistoriulu greco-orientalu alu Aradulu.

(In privintia administrarij si controlarij averiloru bisericesti, a manipularii baniloru, a face-rei si esaminarij ratiociniiloru bisericesti.)

Dupa esperintiele facute in timpulu mai recente, a devenitu la cunoscentia acestui Consistoriu acea impregiurare: ca din partea subalternelor organe bisericesti incredintate cu administrarea averiloru, cu manipularea baniloru, si cu manuducerea socoteloru bisericesti, despusetiunile proviedute in statutulu organicu nu se efectuescu cu acurateta si cu essapitate receruta, si nu se urmaza procedur'a prin statutulu organicu prescria in acesta privintia.

Acesta impregiurare a indreptatitu pre acestu consistoriu la acea presupunere si ingrigire, ca respectivele organe bisericesti nefindu bine informate despre chiamarea si detorintia ce li-o impune statutulu organicu, si mai departe neavendu deplina cunoscentia despre procedur'a prescria in afacerile bisericesti, mai alesu cu privire la agendele mai susu espuse, — usioru potu causa in administrarea averii bisericesti confusiu si urmari daunuose si impedecatorie progresulu doritu.

Din care incidinte consistoriulu, in urma-rea detorintiei de inspectiune si controla, a aflu de neinonguiurabila necesitate, in siedintia plenaria tienuta in 25 Juniu a. c. a dispune: ca si pana candu in privintia acest'a se va face o regulare si norma definitiva, se stabileze in modu provisoriu o procedura uniforma practica si deobligatoria pentru tote concernintele organe bisericesti submanuate acestui Consistoriu.

Care procedura prin esplicatiunea dispusetiuniloru speciali din statutulu organicu cu privire la Art. I, II si III, §§. 7, 23 si 27, se cuprinde in urmatorele puncte, si anume:

1.) Fiesce care comitetu parochiale are detorintia: a compune in 3 esemplarie unu Inventariu despre tota avereamiscatoria si nemiscatoria a bisericii, scolei si a fonduriloru, — din care unulu-lu pastraza in archivu, alu doilea-lu preda epitropiei parochiale, er pe alu treilea lu subterne Consistoriulu prin concernintele protopresviteru.

Acestu inventariu este de a se compune dupa formularulu stabilitu si alaturatu aci, cu tota essactitatea si cu observarea instructiunei ce se cuprinde in testulu formulariulu, avendu a fi cu desclinita atentiune la intrebarile puse cumca:

a) in ce stare se afla realitatile comunei bisericesti?

b) de ce clasa, si calitate este sesiunea parochiale si pamentulu scolei?

c) cumu si sub ce titlu se afla induse tote acestea in cartea funduaria?

Era cu privire la capitalele imprumutate sunt de a se espune detaiatu:

a) cele asigurate prin intabulatiune hipotecaria;

b) interesele acestora;

c) cele neasigurate si neintabulate;

d) interesele acestora.

2.) Epitropia parochiale primindu dela comitetu pe langa astufeliu de Inventariu averile comunei bisericesti spre chivernisire si manipulare consciintiosa si fidela, este indetorata a porta unu diurnalu despre percepte si erogate (diurnalulu de cassa), ce se facu sub ori ce titlu dupa formulariulu proviedutu cu esemple si alaturatu.

3.) Acestu diurnalu de cassa se porta regulatu in tota luna, si la finea fiesce careia lune se incheia; era cu inceputulu lunei urmatorie se continua dupa modalitatea espusa in testulu formulariulu.

4.) Pe bas'a acestui diurnalu la incheierea anulu solaru, se compune ratiociniulu bisericescu (socot'a), dupa formulariulu ce se alatura, care ratiociniu instruitu cu tote documintele provocate despre perceptiunile si erogatiunile facute in decursulu anulu, se da comitetulu parochiale pentru esaminare.

5.) Comitetul parochiale are detorintia, in decursulu anulu, adeca din timpu in timpu a controla si inspectiuna activitatea si lucrarile epitropiei parochiale; a scontr'a cass'a bisericesti, si a se convinge despre acurat'a procedur'a epitropiei in administrarea averii bisericesti, si despre corect'a manipulare a baniloru.

6.) Era in casu de l'psa, va se dica, deca cu ocaziunea controlarij si scontrarij cassei, se vor descoperi neregularitati in administratiune, ori abuzuri in manipularea baniloru bisericesti din partea epitropiei, atunci comitetulu parochiale sub greumentulu respunderei personali, este indetoratu a face aretare sinodulu parochiale, si prin acest'a consistoriulu.

7.) In asemeni modu este respundietoriu sinodulu parochiale pentru tote eventualitatile de asemene natura, provonitorie din negligintia si lasitatea sa, avendu detorintia a fi cu deosabita bagare de sema, ca comitetulu parochiale se coresponda chiamarei sale in deplina mesura si cu tota serguintia.

8.) Deca sinodulu parochiale va observa contrariulu, adeca incatu seu prin comitetu, seu pe alta cale va fi informatu despre neregularitati si abuzuri obvenitorie in administratiunea averii si in manipularea baniloru bisericesti: atunci elu este indetoratu, indata a face dispusetiuni corespondietorie pentru delaturarea acelorasi; — avendu despre cele intemplate si dispuse, pe calea concernintelu protopresviteru a face indata aretare la consistoriu.

9.) Cu referint'a la esaminarea ratiocinie-

loru bisericesti mai susamentite, (punctulu 4), se dispune: ca dupace epitropia parochiale la finitulu anulu si va fi incheiatu ratiociniulu, si lu va fi depusu comitetulu, acest'a se convoca siedintia, se esamine ratiociniulu si se lu presinte sinodulu parochiale.

10.) Sinodulu parochiale are apoi detorintia: in terminu de 15 dile, ratiociniulu subternutu prin comitetu alu supune esaminarij si din partea sa, si cu privire la perceptiuni si erogatiuni a se convinge despre autenticitatea si esactitatea documintelor provocate, er despre actulu esaminarij a face protocolu formale.

11.) Deca cu ocaziunea esaminarij, ratiociniulu se va afla corect, si nu va subversa dificultati, sinodulu parochiale lu aproba in urmatoria forma:

„Ratiociniulu presinte, pe anulu solaru 1870, depusu prin epitropia parochiale, si reviedutu prin comitetulu parochiale, in diu'a de astadi esaminandu-se in faci'a sinodulu parochiale, s'a publicatu din positiune in positiune si conferindu-se cu tote documintele provocate, s'a aflu in ordine, corect, si nu subversa neci o dificultate; prin urmare se apraba, si cu acest'a epitropiei se da absolutoriu.“

Datu din siedintia Sinodulu parochiale, tienuta in (diu'a) luna) si (anulu).

12.) Dupa efeituit'a esaminarij si aprobare, ratiociniulu se restituie comitetulu parochiale spre pastrare in archivu, era o copia completa si autenticata prin presiedintele si notariulu comitetulu parochiale se subterne totu deun'a. pe calea concernintelu protopresviteru — la consistoriu spre luare la cunoscentia, si definitiva aprobare.

13.) Acele ratiocinie, in privintia carora cu ocaziunea esaminarij se vor constata scaderi si dificultati, sinodulu parochiale si-face observatiunile, si mai antaiu le restituie comitetulu spre dilucidarea difficultatoru seu reintregirea scaderiloru descoperite, si causate din partea epitropiei parochiale.

14.) Dupace epitropia va da din partea sa deslucirile recerute, si va suplini scaderile ocurinti, comitetulu subterne erasi ratiociniulu reintregitu sinodulu parochiale, care apoi procede analogu regulei din alini'a 11, a instructiunei presinti.

15.) In privintia ratiociniiloru dificultate, si prin epitropia parochiale dilucidate, sinodulu lu parochiale dupa efeituit'a censurare aduce decisu in meritu, care decisu din preuna cu totu actulu, anume: cu ratiociniulu proviedutu cu tote documintele si observariile seu deslucirile date, se transpune la consistoriu — pealea concernintelu protopresviteru, pentru deci derea definitiva.

16.) Epitropiei parochiale i va sta in dreptu: a-si insinua recursulu in contr'a decisiunei aduse din partea sinodulu parochiale, in privintia difficultatoru constatate in ratiociniu, care recursu in restimpu de 15 dile, lu va asterne consistoriulu totu pe calea concer-

— seriosii munteni de la „Petriile domnei“ „Suhardu“ si „Giuralau“ cu peptarele loru de berbeci, ce-su cu laia cea laia si lunga spenzuranda pe umeri in josu. Acestia toti, si multi inca, cari nu incapura in marea Catedrala si inconjura grandiosele ei portale, sunt toti petrinsi de unu sentiu eticu alu adeveratei fratii crestinesci, toti se sentu egali, si asculta cu un'a inima cuventele sante: Liturgii! — Soboru venerabilu de venerabili preoti rostescu: . . . . Inca ne rugamu pentru pacea a tota lumea . . . . si pentru buna-starea santeloru lui Dumnedieu Beserice! — corulu cantaretiloru responde: Domne miluesce! — „Domne miluesce!“ responde si tota inima — de sub talaru si uniforma, si de sub visonu, cojocu si sumanu.

O, caci aici sunt, cum diseramu totii — frati egali, in fatia unei si aceleiasi Maice Beserice; si fratimea in Beserica n'are, nu pote se aiba mai multe inimi — de catu numai un'a —

O, fratia, fratia, — Domne, multu ii mai dulce fratia! — Mai adunamu-ne ca astadi, adunamu-ne in curendu, adunamu-ne castu de deus; cu se invetiamu in adunariile bisericesti — „fratia“ si se nu ne mai lasamu de ea nici in ceea alta parte a vietii nostre lumesci! — se fimu in tote si pururia frati! —

Si cum ne vom mai lasa de ea, deca — vediatu-ati, simtitu-ati, catu e fratia de dulce si suava: cum eram totii — mici si mari, bogati si seraci — asemena ca unulu cum ne tragea inima

la toti si la aceia cari nici nu-i mai vediamu pan' acum si pote nici nu-i vom mai vede pana la ultimulu judetiu; — si totusi ni pare, ca ne scimu cu ei din copilaria si pururea, totu in amicia cu ei am traitu! . . . si cum erasi ne sentiam si ne cugetamu noi fie carele din noi, de toti ceialati cunoscuti si iubiti — par ca eram totii nescu multi frati si fii gemeni ai unei si aceleiasi mame . . . . . asi ne sentiam totii cu unu gandu, totii cu unu inima, — si inima ni era buna si vesela. —

De ce ore nu ne adunaramu noi mai domultu asi, cum ne adunaramu acum'a ca se gustamu dulceti'a fratiei, in carea nici unu picu de amaratiune nu incape! . . . .

O, aicia tocma cunoscuramu, catu de rei sunt omenii pe lume, — Antichristi i-am numitu? — Pre putinu! ei sunt si mai rei de catu Antichristii, caci fratia e forte dulce si invesilitia: si ca se ne indulcimu de densa „veit' pan' acum nu ne-au lasatu!“

Dara si aceea acum pricopuramu, ca mare si nemarginita trebuie se fia dragostea lui Christosu catra noi, caci asi de departe, de-a colo de unde Elu singuru la noi veni, de dincolo deca, de eternii, dulcii si mandrii soi, aduse — fratia, ni-o aduse noa si pentru noi, ca se ne potemu indulci dreptu omnesce, in sentiulu asemanaciunei eternulu Creatoriu! — „Ce este mai dulce si ce este mai fru-

mosu, de catu a trai fratii impreuna!“ echiama ore candu psaltulu Davide — vedea ore marele si santulu acestu poetu, vedea elu atunci prin mandrii si lucindii soi — din colo, in camarile cele mai dulci si mai serine ale lui Dumnedieu? . . . .

Si erasi suna colo de pe inaltulu cafasu corulu juniloru aspiranti la apostolic'a santei ortodosii, — cliricii teologiali: „Domne miluesce!“ — si ne rugamu Tie Dumnedieului nostru. — santu, santu, santu e Domnulu Zebaothu — si vocea sublinei armonii, vocea cea melodicu-incantatoria a juniloru si braviloru cantaretu suna ca unu farmecu cerescu si evlaviosu, legauandu-se preste inimele inaretiei catimi de auditori si le redica si le rapesce, pe ale melodiei aripi preste inaltele si grandiosele bolte ale marei si grandiosei Catedrale?

Bravii si fericii de juni! ei sciu, ca astadi pentru antaiasi data, ei canta unu cultu divin, dreptu alu Besericei loru, canta — intregei eparchii, si in propriulu scopu alu sincerei si intensivei loru aspiratiuni adeca: in scopulu re'nviindei ortodosii! — Mirare deci, ca eia nisce tineri plini de entusiasmu si de amore pentru totu ce e sublimu, dulce santu si trumosu; impreuna adi tota profunditatea inimei cu fondulu celu mai curatu si mai manosu alu vocei; si respica acordurile pietatii, acordurile de ruga intr' unu modu atatu de dulce, espressivu si ra-

pitoriu incatu Bucovin'a — asi, pana acum inca nu-i mai audi! . . . . .

Sponu, ca siderile colò in ceresculu azuru au coralulu loru si angerii si dumnedieu cu placere-lu asculta; sponu apoi inca, ca acolo canta — inima. O, cantati juniloru amici, cantati si sentiti, — si simtiti si cantati, cum cantarati astadi — pentru reabilitarea, vedi'a, prestigiulu si binele santei nostre Beserice! si'n inima juna, si'n vocea inimei e — Dumnedieu! . . . . . Vediatu! — am asta-di ascultandu coralulu Azuriloru, — antichristii fugeau, — Evangelinlu, Ortodossi'a deci nu mai e departe de salvare! —

Ducea si armoniosa cantare a corulu seminariulu inspira si legana mii de anime si suflata colò josu, pe largitudinea adeca cea colosala a Catedralei, totu in acea dorintia, totu in acea sperantia, care e motivulu si isvorulu admiraverii de astadi cantari! . . . .

Si in fine mai suna inca prin maretiele bolte ale maretiei Catedrale frumos'a si dulce incantatoria melodia: „Fia numele Domnulu bine cuventatu . . . . .!“ si populu esa din bisericu, din acea beserica care asta-di pentru antaiasi data fu adeveratu! — „Domnu“ ortodossi Bucovin'e! — Bucovin'a caci intraga fu asta-di adunata in trena prin numerosii sei reprezentanti, si reabilitarea ortodossimulu in Bucovina fu scopulu rogaciunei loru.

nintelui protopresviteru; se face in se observare: că recuzele intrate după expirarea termenului preclusu, nu se voru lua nici într-o considerațiune, ci cauză se va supune deciderii ulterioare din partea acestui consistoriu.

17.) Ce se atinge apoi de ratiociniile despre venitul tasurilor, și anume: alu II-lea clericalu, și alu III-lea preparandialu, — avendu acestea osebită loră destinațiune, sunt și mai departe a se țienē in evidinția separata, și a se manipulă conformu procedurii de pana acum'a.

Aceste dispusetiuni normative spre cinosura și acomodare sunt numai de cătu a se comunică submanuatelor sinode, prin midilo-cirea concernintiloru domni protopresviteri, — carora li se pune in cea mai strinsa detorinția: ca in interesulu consolidării și alu progresulu averiloru nōstre bisericesci, dar' mai vertosu spre evitarea neregularitatiloru și a abuseriloru, se conlucre cu totu zelulu și tōta energi'a la acurat'a efepuare a acestoru mesuri, avendu despre rezultatu din candu in candu a face reporturi acestui consistoriu.

In fine se observa, că ratiociniile (soco-tile) bisericesci restasante din anii trecuti, adeca cele din 1869, voru fi a se face după form'a și procedur'a de pana acum, fiindu insarcinati respectivii protopresviteri, a solicită substerne-rea acestoru socoti restante din partea comu-nelor bisericesci; ăra despre efepuare a publicare a cerculariulu presinte, se ascēpta reportu in terminu de 15 zile.

Datu din siedinti'a consistoriale țienuta in Aradu, in 9. Iuliu 1870.

Procopiu Ivacicovicu, m. p.
Episcopu.

Publicatiune*.

Adunarea generala a reuniunii invetiatoriloru din dieces'a ortodossa a Caransebesiulu, in urmarea decisiunei comitetulu, se va țienē in 9, 10 și 11 Augustu st. v. adeca domineca, luni și marti nainte de Santa-Maria-mare a. c. in Oravitia montana — după urmatoriulu

Programu:

A.) Domineca:

I. Diminētia la 8 ore se va țienē o conferinția premergetōria, in scōl'a dlui invetiatoriu J. Novacu, la carea totu membrulu, va avē a se infaciosiā.

II. Toti membrii vor participă la sant'a liturgia in beserie'a gr. or. romana unde după finirea misei se va țienē invocarea Spiritulu santu.

III. Adunarea 'si va continuā lucrările in beserica, și anume: dlu presiedinte va rostī cu-ventulu de deschidere și amesuratu §-lui 13 alu statutelorū va reportā despre activitatea comitetulu.

B.) Luni Diminēti'a.

IV. Intrunirea va fi la 9 ore. Adunarea alege o comisiune, la carea acei domni cari dorescu a țienē vre o disertatiune și n'au facutu de scire comitetulu, vor avē se-si presinte elab-oratele seu celu putinu se faca cunoscuta tem'a despre care doresce a grai.

V. Comitetulu va prelege urmatōriile:

a.) „Liniamintele instructiunei“ de Ferdinandu Chiritia, invetiatoriu la scōl'a capitala din Lugosiu;

b.) „Cari sunt medilōcele d'a propagā cultur'a la poporu“, de Ionu Opra, invetiatoriu in Ezerisiu;

c.) „Agricultur'a și orticultur'a“ de Cri-n'a, invetiatoriu in Colnicu;

d.) „Matasaritulu“ de Vincentiu Gurgutu, invetiatoriu in Mercina.

e.) „Despre Atentiune“ de Ionu Marcu, invetiatoriu in Boccea montana;

f.) „Educatiunea și instructiunea“, de Ionu Simu, invetiatoriu in Lugosiu.

C.) Luni Sēr'a:

Intrunirea va fi la 3 ore. Se voru continuā disertatiunile remase de nainte de mediadi și voru disertā si domni ce se vor fi insinuat.

D.) Marti diminētia:

VI. Intrunirea va fi la 9 ore. Adunarea va examina socotile din anulu trecutulu și

VII. Se vor face socotile preliminarie pre anulu venitoriu.

* Sunt rogare si celelalte stimabile foi a publicā acestui programu.

E) Marti sēr'a

VIII. Intrunirea va fi la 3 ore. Se voru primi și face membrii. —

IX. Dēca va fi de facia numerulu mem-briloru prescriu de §. 25 alu statutelorū, se voru modificā statatele in punctele necesarie.

X. Se voru alege funcțiunarii și comite-tulu și se va detiermuri locul pentru adunarea generala pre anulu venitoriu.

Lugosiu in 19 Iuliu 1870 st. v.

Stefanu Lipovanu m. p., presiedintele comisiunei. In absentia dlui C. Tom'a Ferdinandu Chiritia m. p., substitutu Vasile Nicolescu m. p. presiedintele reuniunii, Ionu Simu m. p. membru comisiunei și notariu substitutu alu Comitetulu.

AVISU.

P. T. Dnii invetiatori, barbati de scōla și toti partitorii de invetiamentu cari vor dori se participe la adunarea generala a „Reuniunii invetiatoriloru roma-ni din dieces'a Caransebesiulu“, ce se va țienē la 9/21 Augustu a. c. in Oravi-ti'a-montana in cătu ar avē lipsa de cor-telu pentru durat'a adunării, — se bine voiēasca indat'a la sosire a se adresā in privinti'a acēst'a catra subscrisulu.

Josifu Novacu m. p.
invetiatoriu in Oravitia mont.

Socote si multiamite publice.

Societatea de leptura a teologiloru romani gr. res. din Aradu, cu siedinti'a din 24 jul. finindu-si cursulu de aptivitate din an. scol. 1869/70, — membrii ei d'n anulu acēst'a aduce cea mai profunda multiamita marinosiloru d. d. cari in anulu acēst'a prin darurile lorū au sucursa la inavutirea bibliotecei societati. Es-cita multiumita destinsa H. S. dlui Episcopu diecesanu, carele a inavutitu bibliotec'a cu 20 de carti pretiōse; — Rss. D. Nicolau Popea. Vicariulu arch. episcopescu prin donarea opu. lui seu de mare pretiu in literatur'a și istori'a bisericee nōstre; — Rss. D. Andreiu Papu pro-tosincolulu și profesorulu de teologia, prin do-narea mai multoru bucati de carti pretiōse; — in fine e cu multiumita societatea nōstra O. O. Redactiuni ale diurnaleloru din Romani'a, Transilvani'a și Ungaria, cari au bine voitu a-i tramite foile lorū gratis.

Aradu in 30 iuliu 1870.

Gerasimu Serbu m. p.
notariulu societatei.

Sciri telegrafice,

de pre campulu de batalia.

Maientiu, in 7 aug. Principele de corōna inscintieza din 6 aug. Amu reportatu la Wōrth invingere splendida a supr'a lui Mac Mahon, a caruia armata erā intarita prin divisiuni din armatele lui Canrobert și De Failly; 2 acule, 6 mitraileuse și 30 de tunuri am cuprinsu de la inamicu, și am facutu prisionieri 4000 de franci. Generariulu Bose e vul-neratu. Kirchbach ginerariulu conduce ărasī armat'a sa. Perderea in ambele parti e fōrte mare.

Viena 7 aug.: Eclatant'a victoria a prussiloru se adeverece din tōte partile. Se dice că centrulu armatei franceze ar fi spartu. Arip'a drēpta sub Frossard, unde se afla imperatoriulu Napoleone, și arip'a stanga sub Bazaine, tindu a se im-preună langa Nancy.

Basel 7 aug.; Principele prussianu de corona a plecatu de la Wōrth fora a-menare cu armat'a sa spre Nancy. In tōte partile plinu de ostasi francezi vul-nerati.

Parisu, 7 aug.: Mac Mahon a lup-tatu in contra unei armate fōrte mari și a perdutu batai'a; după una lupta infoca-ta de mai multe ore, s'a retrasu in ordi-ne. Frossard inca s'a retrasu.

Parisu, 7. aug.: Din Metz se depe-siēdia: Se lucrea la organizarea aperiarei natiunale. Prussii stau la St. Avold. Cor-purile de armata a lui Bazaine și a lui Admireault sunt intacte. Pe mane se as-cēpta a lovire mare langa Metz.

Parisu, 7 aug.: O proclamatiune a Imperatulu dice: Inceputulu rosbelulu ni este nefavoritoriu; armele nōstre au suferitu perderi. Se fimu vertosi și se cau-tamu a reparā perderile.

Kolonia (Kōln) in 7 aug.: Resulta-tulu invingere de la Saarbrücken este mai insemnatu de ce se ascēptă: armat'a prussa luā Forbach; corturile și tōta ba-gagi'a a dōue divisiuni franceci cadiura in mane nemtilorū.

Metz in 7 aug: Mac Mahon scute-sce Nancy; trupele franceze adunate aici se bucura de cea mai buna inasufletire; trei corpuri de armata n'au fost de feliu in focu. Perderile nemtilorū sunt fōrte mari și li impedece naintarea.

Metz in 8 aug: Armat'a franceza se concentra in prejurulu și in sinulu Voge-siloru, pentru a li aperi pasurile. Nōptea trecuta nu s'a intemplatu nici unu atacu.

Parisu in 8 aug; 150 de mii feciori vor complet'a in data scirbarile din urmata; armat'a se pōte urcā la dōue milliōne de bracie, pentru cari armele și munitiunile sunt gat'a, mai romanendu inca unu milliōnu de arme in reserva.

Metz in 8 aug: Failly s'a impreun-atu cu Mac Mahon; armat'a este fōrte insufletita. De alalta-ieri nu s'a mai in-templatu nici o lovire. La Wōrth 140.000 de prussi s'au luptatu contra 33.000 de franci.

Berlinu 8 aug: Ieri de deminētia pana nōptea se serbā aici in celu mai ge-neralu entusiasmu victori'a dela Wōrth. — Sciri dectrice din Parisu ni spunu că gar-d'a mobilă a revoltatu in taber'a de la Chalons și a parasitu taber'a strigandu: „La Parisu! Diosu cu Imperati'a! Se tra-iēasca Republic'a!“

Se cauta o educatōria.

La o familia onorabila in Oradea-Mare, se cere o educatōria pentru unu copilu de 4—5 ani, carea se scie instrua limb'a romana, germana și francēsa. Cele mai naintate in versta vor fi prefe-rite. Remuneratiune: viptulu intregu, cortelu 100—150. fl la anu. A se in-formā la redactiunea „Albinei.“

1—2

Concursu.

Pentru ocuparea vacantei parochii din comuna Conopu, comitatulu Aradului și proto-presviteratulu Totvaradie, — cu care sunt impreunate urmatōriile emoluminte: diumetate sesiune de pamentu estravilanu, venitul sto-lariu, și birulu — câte una mesura de cucurudiu stermatu de casa, de la 180 numere.

Doritorii de a ocupā parochi'a acēst'a, sunt avisati a-si tramite recuzele instruite după prescriese „Statutulu organicu“ și adresate catra Sinodulu parochialu, — pana in 15. Au-gustu, a. c. Dlu protopresviteru in Totvaradia. Conopu, in 12 iuliu, 1870.

Dupa avut'a contielegere cu Dlu proto-presviteru Iosifu Belesiu

1—3

Comitetulu parochialu.

Concursu

Pentru ocuparea vacantei parochie din Comuna Sitanu, comitarulu Bihoru și proto-presbiteratulu Popmezeulu, cu carea sunt im-preunate urmatōriile emoluminte: pamentu aratoriu și fanatiu 4 optarie si stolele regulate de la 130 de case.

Doritorii de a ocupā acēsta parochia sunt avisati a-si tramite recuzurile și documen-tele catra Comitetulu parochialu din Sitanu, in 15 zile dela antai'a publicare in acēsta fōia Sitanu, in 25. Iuliu 1870.

Comitetulu parochialu.

Cu scirea mea

Ambrosiu Marchisiu mp.

2—3

Protop. Popmezeulu.

Concursu

Pentru ocuparea postulu de invetiatoriu la scōl'a gr. or. din Sarkad-Keresztur protopr. Oradii-Mari.

Emolumintele sunt: 30 fl. 12 chubule de bucate, 3 stangeni de lemne, 2 holde de pa-mentu aratoriu, stōla cantorală, și cortelu liberu proviedutu cu gradina.

Doritorii de a ocupā acestu postu, sunt avisati a-si tramite recuzele bine ajustate catra comitetulu subscrisu, pana in 20 iuliu 1870. st. v.

S. Chrastoru (S. Keresztur) la 30 iuniu 1870.

(3—3)

Comitetulu parochiale.

Concursu.

Pentru ocuparea vacantei statiuni inve-tiatoresci in Comuna Petnicu, protopresvitera-tulu Mehadiē (conf. mil.) se escire concursu cu terminu pana in 18/6 Augustu a. c. Salariulu in bani gata e 60 fl. v. a. 4 fl. spese scripturisti-ce, 10 meti de cucurudiu in boabe, 6 stangeni de lemne și cortelu naturalu.

Doritorii de a ocupā acestu postu, sunt avisati a-si trimite recuzele, pana la timpulu prefiptu, comitetulu parochialu.

Petnicu in 6/18 iuliu 1870.

Comitetulu parochiale.

In contielegere cu protopresviterulu di-strictualu.

(2—3)

D. Jacobescu mp.
protopresvit.

Concursu.

In comuna Pärtia, comitatulu și proto-presviteratulu Temisorii, se poftesce unu cape-lanu langa d. parochu Atanasiu Nedelcu, cu venitu anualu de 15 jugere pamentu aratoriu, și stola dela 150 case. Terminulu pana in 15. augustu a. c.

Doritorii sunt avisati a trimite recuzele lorū conformu statutulu organicu catra domnulu protopresviteru Miletiu Dreghiciu la Temisiōra.

Pärtia, 16 iuliu 1870.

In contielegere cu dlu protopresviteru tractualu

(3—3)

Comitetulu parochialu.

Concursu.

Statiunea invetiatorēscă dela scōl'a po-porală conf. gr. or. romana din Suburbialu Aradului „Perniav'a“ devenindu vacante, prin acēst'a se escire concursu pana in 23 aug./4 sept. a. c.

Salariulu anualu in bani gata e 600 fl. v. a. — 6 orgii de lemne, cuartiru bunu — și gradina de legumi.

Doritorii de a ocupā acestu postu au se-adreseze recuzele catra subsemnatulu comitetu parochialu, proviedute:

a) Cu atestatu de calificatiune dela con-sistoriulu eparchialu.

b) Cu estrasu de botezu, și dovēda de-spre confesiunea gr. or;

c) Cu tōte alte documinte despre sciin-tiile pregatitorie de mai nainte și despre porta-rea politica și morala nepetata.

Aradu, 1870, in iuliu.

Comitetulu parochialu gr. or. romanu din Aradu.

Cu scirea și convoirea mea

2—3

Ioane Ratiu m. p.
protopopulu Aradului.

Cursurile la burs'a de Viena.

(Dupa inscintierea telegrafica din 9 aug.)

Imprum. de statu convertatu cu 5% 52.50 Imprum. natiunale 62.50 Actiunile de-creditu 234.50 — sortiurile din 1860: 89. — sortiurile din 1864: 103. —; Oblegatiunile des-sarcinarii de pamentu, cele ung. 72. —; ba-natice 68. —; transilv. 67. — bucov. 66. — argintulu 126.50; galbenii 6. — napole-onii 10.20.